

عنوان مقاله:

حق بر تابعیت در پرتو ماهیت حقوق بشر و اسناد بین المللی

محل انتشار:

نخستین کنگره بین المللی جامع حقوق (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

رحمت اله فرخی - دانشجوی دکترای حقوق بین الملل دانشگاه پیام نور مرکز تحصیلات تکمیلی تهران

خلاصه مقاله:

ماده 15 اعلامیه جهانی حقوق بشر بیانگر حقی است که از نقطه نظر ماهیت حقوق بشر بحث انگیز می باشد. این ماده، تابعیت را به عنوان یک حق بشری در نظر گرفته است؛ بشر حق دارا شدن آن را دارد و نمی توان احدی را از این حق به نحو خودسرانه محروم کرد. تابعیت از جمله تاسیسات سیاسی با آثار حقوقی است که داخل در قلمرو حقوق بین الملل خصوصی و حتی حقوق بین الملل عمومی می باشد. اگرچه داشتن تابعیت لازمه برخورداری از حقوق شهروندی است لیکن بنا بر تعریف، اعطاء یا ترک تابعیت عملی حاکمیتی (سیاسی) بوده و در صلاحیت خاص هر یک از دولت ها قرار دارد که این امر با داعیه جهانشمولی حقوق بشر و همچنین ویژگی های حق، همخوانی ندارد. نوشتار حاضر، فارغ از دیدگاههای کمیته تدوین اعلامیه جهانی حقوق بشر و با استناد به برخی اسناد بین المللی، در پی تبیین ماهیت حقوقی تابعیت و ایجاد رابطه ای بین لزوم درج حق تابعیت در اعلامیه و ماهیت حقوق بشر می باشد. برآمد این نوشتار ناظر بر عدم تطابق ماده 15 با واقعیت های بین المللی معاصر و همچنین اسناد بین المللی بوده و ماده پیشنهادی را منطبق با مقتضیات روابط بین الملل و حاکمیت دولت ها ارائه می نماید.

کلمات کلیدی:

اعلامیه جهانی حقوق بشر، حق تابعیت، حقوق شهروندی، ماهیت حقوق بشر، جهانشمولی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/503306>

